

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512200593
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3512200593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľa: T. A., s.r.o., so sídlom A., M. XXX/X, IČO: 36 783 323, zast. AK JUDr. L. R., PhD, s.r.o., so sídlom A., S. XX/X, IČO: 36 869 121 proti odporkyni F. G., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom N. pod N., R. XXX/XX, zast. B. C., bytom A. N., F. XXXX/XXX, o zaplatenie 27.200 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. decembra 2014 č. k. 6C/92/2013-115, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh o zaplatenie 27.200 eur istiny a prísl. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ po odstúpení od úverovej zmluvy domáhal zaplatenia dlžnej istiny z úveru poskytnutého odporkyni. Prihliadnuc z moci úradnej k premlčaniu uplatneného práva podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa okresný súd konštatoval, že odstúpením od zmluvy s účinkami k 26.10.2009 začala navrhovateľovi plynúť dvojročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 OZ, a táto v čase podania návrhu na súde dňa 23.01.2012 už uplynula. Z dôvodu premlčania preto návrh v celom rozsahu zamietol a o trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Považoval za nesprávne, že okresný súd nezohľadnil, že nárok mu bol pôvodne priznaný v rozhodcovskom konaní a na základe rozhodcovského rozsudku bol aj exekučne vymáhaný, a to až do právoplatného zastavenia exekučného konania. Počas týchto konaní premlčacia doba neplynula podľa § 112 OZ, ktorý okresný súd vôbec neaplikoval. Inak by premlčanie konštatovať nemohol. Záver, že počas rozhodcovského konania a naň nadväzujúcej exekúcie neplynie premlčacia doba podľa § 112 OZ ani v prípade zastavenia exekúcie pre neplatnosť rozhodcovskej doložky bol prijatý aj v rozhodnutí KS v Prešove zo dňa 5.11.2014, sp. zn. 3 Co 161/2014.

Okresný súd tiež nedal navrhovateľovi možnosť argumentovať k premlčaniu, pretože k nemu prihliadol z moci úradnej a v konaní táto otázka nebola vôbec riešená. Uvedeným postupom došlo podľa navrhovateľa k odňatiu možnosti konať pred súdom. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za nedostatočné, nejasné, nezrozumiteľné a zmätočné, a preto v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ nesúhlasil tiež s právnym posúdením úverovej zmluvy podľa zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje nesprávne právne posúdenie veci, odňatie možnosti konať pred súdom a inú vadu konania spočívajúcu v nedostatkoch odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Uvedené procesné nedostatky neboli vytkané dôvodne. Napadnuté rozhodnutie je úplne jednoznačne odôvodnené premlčaním práva tak ako je uvedené vyššie, pričom v tomto smere obsahuje odôvodnenie všetky významné skutkové zistenia ako aj pre vec podstatnú právnu úpravu a spôsob jej použitia. Okresný súd síce nad rámec dôvodov zamietnutia uviedol v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti pre vec nevýznamné, ako napr. posudzovanie úveru ako spotrebiteľského podľa Zák. č. 258/2001 Z.z., ale nadbytočnosť týchto skutočností je zrejماً, rovnako ako presný dôvod rozhodnutia.

V danom prípade nedošlo ani k odňatiu možnosti konať pred súdom. Navrhovateľ namieťa nemožnosť vyjadrenia v prvostupňovom konaní iba ohľadom právneho posúdenia veci. Právne posúdenie veci však súd prvého stupňa pred rozhodnutím uviesť môže, no nemusí (§ 100 ods. 1 O.s.p.). Argumentácia v právnych otázkach je účastníkovi plne otvorená v odvolacom konaní.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu vo veci samej, teda nesprávneho právneho posúdenia v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., to spočíva v nesprávnej aplikácii a výklade právnej normy na zistený skutkový stav, alebo v použití právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, ktorého aplikácie sa v odvolaní domáha na danú vec aj navrhovateľ upravuje zastavenie (spočívanie) premlčacej doby po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatnil právo na súde, alebo na inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Predpokladom spočívania premlčacej doby však je, aby oprávnený riadne pokračoval v začatom konaní. Podľa súdnej praxe účastník v konaní riadne pokračuje vtedy, ak svojimi procesnými úkonmi nebráni riadnemu priebehu konania, takže toto konanie môže skončiť vydaním rozhodnutia vo veci samej.

Navrhovateľ v danej veci žiada aplikovať citované zákonné ustanovenie s poukazom na to, že v premlčacej dobe, podal žalobu na rozhodcovskom súde a na základe jeho rozhodnutia následne vymáhal plnenie v exekučnom konaní.

V zásade neplynie premlčacia doba od uplatnenia nároku aj na takom orgáne, akým je rozhodcovský súd, avšak v prejednávanej veci nie je sporné, že exekučné konanie bolo zastavené z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky pre jej neprijateľnosť ako zmluvnej podmienky.

Navrhovateľ teda v rámci premlčacej doby uplatnil svoj nárok u iného orgánu než súd, avšak na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, v dôsledku čoho nebola založená právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Dôvodom pre zastavenie, resp. spočívanie premlčacej lehoty v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka preto môže byť len konanie na takom orgáne, ktorý má vo veci aj právomoc konať, čo v danom prípade nebolo naplnené.

Keď teda navrhovateľ uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, neuplatnil svoj nárok na príslušnom orgáne, v dôsledku čoho ani nemohla počas konania na tomto orgáne a v následnom exekučnom konaní, ktoré bolo aj z uvedeného dôvodu zastavené, spočívať premlčacia doba podľa § 112 OZ. Tento právny názor vyslovil krajský súd už vo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie 17Co 1271/2015 zo dňa 20.1.2016). Odlišné rozhodnutie súdu rovnakej inštancie citované navrhovateľom nezakladá dôvod pre odklon od tejto rozhodovacej praxe.

Z hľadiska navrhovateľom uplatnených odvolacích dôvodov bol preto napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku vecne správny a krajský súd ho potvrdil.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním trovy nežiadal, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.